

اسلام و غرب

«اکونومیست» این بینش دینی امروزه تبدیل به حسن هویتی شده که در ۲۵ سال گذشته در کشورهای اسلامی شکل یک «بنیادگرایی» را به خود گرفته است و به همین دلیل از دیدگاه اروپاییان به منزله آخرین ایدئولوژی زنده قرن بیستم معرفی می‌شود. اما به نوشته «اکونومیست» تعمیم دیدگاه‌های سیاسی و فرهنگی برخی از کشورهای اسلامی و ربط دادن آن به کل فرهنگ اسلامی و رویارویی قدیمی آن با تمدن اروپایی سودی ندارد، مگر کشاندن این دو تمدن به سوی یک جنگ نوین. حال آنکه تمدن اسلامی از بسیاری نکات به مراتب بیش از تمدن‌های چینی و هندی به تمدن غربی نزدیک است، زیرا هر دو تمدن ریشه‌های فرهنگی خود را در دینی تک‌خشدانی می‌یابند. به قول نویسندگان این تحقیق: «یک مسلمان و یک غربی هر دو معتقد به ایده مسئولیت فردی هستند.... و بر مبنای این اصل می‌توانند درباره ماهیت خیر و شر، حقوق مالکیت و حفظ محیط‌زیست و.... با یکدیگر به بحث و گفتگو بشنیند». تیجه اینکه از نظر «اکونومیست» دلیل روشنی برای برخورد میان اسلام و غرب وجود ندارد، خصوصاً اگر هر دو این تمدن‌ها در بازیبینی عقاید امروزی خود نسبت به یکدیگر کوشایشند و کشورهای اسلامی بتوانند برای تطبیق خود با احتیاجات یک زندگی مُدرن راه‌هایی را انتخاب کنند. از دیدگاه نویسندگان این مجله مهمترین مانعی که در سر راه انطباق کشورهای اسلامی با روحیه مدرن در آستانه قرن بیست و یکم وجود دارد، فقدان

مجله «اکونومیست» در شماره اوت ۱۹۹۴ تحقیقی را به موضوع رابطه اسلام و غرب اختصاص داده است. در شروع این تحقیق می‌خوانیم: «این تحقیق با اکثر تحقیق‌های مجله «اکونومیست» تفاوت دارد، زیرا نه در مورد یک کشور است، نه درباره یک صنعت یا یک سازمان مالی.... بلکه در مورد یک ایده است که بی‌شك تنهای ایده‌ای است که در نوع خود در جهان امروز وجود دارد».

از دیدگاه نویسندگان این تحقیق مسأله اصلی، تجزیه و تحلیل مقاله‌ای است که ساموئل هانتینگتون استاد دانشگاه هاروارد در تابستان ۱۹۹۳ در مورد «برخورد تمدن‌ها» در مجله آمریکایی «فاران آفرز» نوشته و «چهارچوب روشنگری ترس از رویارویی بین اسلام و غرب را فراهم آورده است». هانتینگتون در مقاله خود این رویارویی را این سه تمدن بررسی می‌کند. نخست، تمدن غرب که یانگر فرهنگ اروپایی و آمریکایی است و پایه گذار تاریخی دموکراسی و سرمایه‌داری در جهان امروز می‌باشد. سهی تمدن کنفیورسی که در چهارچوب زبان چینی شکل گرفته و متعلق به این منطقه از جهان است. و بالاخره تمدن اسلامی که به عنوان واقعی ترین رقیب ایدئولوژیک غرب در نظر گرفته شده است؛ تمدنی که به گفته هانتینگتون برخلاف فرهنگ‌های کنفیورسی، اسلام، ژاپنی و آمریکای لاتینی دلیل وجودی خود را در یک بینش دینی می‌یابد. از نظر نویسندگان مجله

The Economist

A SURVEY OF ISLAM

Not again,
for heaven's sake

شبکه' اطلاعات زنان

در مهرماه گذشته کارگاه آموزشی ای در سطح بین المللی و در خصوص شبکه اطلاعات مربوط به زنان به مدت ۳ روز در تهران برگزار شد. موضوع این کارگاه بررسی وضعیت زنان در جامعه از طریق داده‌های آماری و افزایش توجه مستولین کشور، سازمانهای غیردولتی و دانشگاهیان به اهمیت اطلاعات مربوط به زنان در تدوین برنامه توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور و نیز پشتیبانی از مراجع ملی فعال در پیشبرد امر زنان برای ایجاد یک مرکز اطلاعات متمرکز مربوط به زنان بود.

با توجه به حجم گستردگی سایه اطلاعات در زمینه یافته‌های علمی و فنی و افزایش دامنه رشته‌های تخصصی در علوم و دگرگونی آگاهی‌های علمی از یکسو و امکان دسترسی به منابع، رویدادها و نوآوری‌های علمی در جهان و جلوگیری از دوباره کاری‌های پژوهشگران و صرفه جویی در وقت و هزینه‌های تحقیقاتی از دیگرسو، کشورهای جهان را بر آن داشته است تا برنامه‌های وسیعی را برای سیستم و شبکه‌های اطلاعاتی ملی خود طرح‌ریزی نمایند.

کشورهای در حال تنشیع با شاخص‌های متعددی از کشورهای توسعه یافته متایز می‌شوند که از آن جمله: نرخ بالای رشد جمعیت، پایین بودن درآمد سرانه ملی، عدم مدیریت صحیح، پایین بودن میزان پژوهش‌ها، اختراعات و نوآوری‌های علمی و فنی،

دموکراسی در اکثریت این کشورها است. از ۳۹ کشوری که در این بررسی به آنها پرداخته شده است، تنها ۷ کشور به میزان قابل قبولی از دموکراسی رسیده‌اند. «مشکل ترین آزمایش برای کشورهای اسلامی انتخابات آزاد است که مهمترین معیار دموکراسی می‌باشد» «اکونومیست» تیجه می‌گیرد که «برای نیل به دموکراسی، اسلام سیاسی نیاز به بازاندیشی دارد». این بازاندیشی که در غرب بیش از ۴۵۰ سال به طول انجامید، امروزه می‌تواند با سرعت بیشتری در سایر تمدن‌ها بوقوع بیرونند. تیجه اینکه حتی رهبران جنبش‌های اسلامی جهان نیز (برای مثال راشد الفوشی رهبر جنبش اسلامی تونس) بر این عقیده‌اند که تنها بدیل سیاسی در دنیای امروز دموکراسی است و برای زنده نگاهداشتن جنبش اسلامی باید از پلورالیسم حزبی و سیاسی دفاع کرد. تحقیق مجله «اکونومیست» با تیجه گیری خوشبینانه‌ای درباره روابط آئی اسلام و غرب پایان می‌گیرد. بنابراین تحقیق «همانگونه که پانصد سال پیش کشورهای اسلامی موجب شد که غرب از دوران قرون وسطی فاصله بگیرد، امروزه نیز فاصله آنان با عصر مدرن بگاهد.... ولی لازمه این همکاری این است که کشورهای اسلامی و کشورهای غربی از تعصب به یکدیگر دست بردارند».